

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Una família que neix de la Pasqua

Al·leluia! Crist ha ressuscitat! Ell viu i camina al nostre costat, ens crida a seguir-lo i ens mostra el camí de la vida. Avui ens diu a cadascun de nosaltres: «He ressuscitat i estaré amb tu per sempre». Aquest és el dia en què ha actuat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-ho! (cf. *Sal* 117,24).

Jesús també va celebrar la festa de Pasqua. Aquell dia els jueus commemoraven que Déu els havia alliberat de l'esclavitud d'Egipte. La Llei jueva permetia que els qui anaven a Jerusalem durant aquells dies formessin comunitats de pelegrins. Eren com petites famílies que celebraven la Pasqua amb fe i alegria. Per això els evangelistes ens expliquen que Jesús va voler celebrar la Pasqua amb els apòstols. Així ho va dir en l'Últim Sopar: «Com he desitjat menjar amb vosaltres aquest sopar pasqual abans de la meva Passió!» (cf. *Lc* 22,15).

Crist també vol compartir amb nosaltres la seva vida, mort i resurrecció. L'Església és la família de Jesús. Som una família que neix de la Pasqua, una comunitat unida per la fe en Crist ressuscitat. Ell va morir i va ressuscitar per nosaltres. Ell és el bon pa que dona la Vida al món.

Durant el sopar pasqual, els jueus es vestien de pelegrins i menjaven junts el xai pasqual, herbes amargues i pa sense llevat. Aquest era l'aliment dels nòmades. La nostra Església també és una comunitat que pelegrina a la terra. Certament, som un poble «nòmada», un poble que camina cap a la trobada definitiva amb el Senyor de la glòria (cf. *Spes non confudit*, 19). Deixem que Jesús sigui el nostre guia, la llum que il·lumini la nostra vida. Ell és un bon pelegrí que camina al nostre costat, que atén les nostres preocupacions i ens ajuda a reprendre el nostre camí amb esperança.

FOTO: PIXABAY

En el nostre camí per aquest món, Crist ens demana que siguem una família oberta a tothom. Acol·lim els oblidats, aquells que no troben sentit a la vida, els qui viuen desorientats i perduts «com ovelles sense pastor» (*Mt* 9,36). Crist ressuscitat és present en tots ells.

Benvolguts germans i germanes, Crist viu! Ell és la llum que brilla en la foscor. Demanem-li que ens ajudi a ser persones res-

suscitades, que descobreixin la presència de Jesús en les petites coses de cada dia. Que durant tot el temps pasqual ens acompanyi l'alegria de la Resurrecció. Crist viu i ressuscitat, que camina al nostre costat, és la raó de la nostra esperança. Que el Senyor ens concedeixi ser portadors d'esperança i d'alegria enmig del nostre món.

Bona Pasqua de Resurrecció!

ENTREVISTA

Un gran llegat

LLUÍS AGUSTÍ

La Biblioteca Pública Episcopal del Seminari de Barcelona es va crear a partir de la unió de dues biblioteques: la del Col·legi del Bisbe (1593-1772) i la del Col·legi de Nostra Senyora de Betlem, fundat pels jesuïtes el 1553. L'expulsió de la Companyia de Jesús, el 1767, va comportar l'expropiació dels seus béns, inclosos els llibres. A Barcelona, aquest fons es va destinar al Seminari Conciliar. El Dr. Lluís Agustí, professor de la UB i director de l'Escola de Llibreria, explica com es va forjar aquesta veritable joia.

Com es nodreix aquesta biblioteca?

Als seus inicis, l'any 1767, comptava amb uns 14.000 volums, procedents majoritàriament del Col·legi de Betlem (9.000 llibres) i del Col·legi del Bisbe (3.000 volums). La primera aportava una col·lecció més rica i diversa, amb obres d'arts i ciències naturals, mentre que la segona estava centrada en la formació teològica. Aquesta combinació va donar lloc a un fons notable per la seva qualitat i varietat temàtica.

Per què son tan importants els seus primers bibliotecaris?

El primer va ser Fèlix Amat de Palou (Sabadell, 1750), era historiador, matemàtic i lexicògraf. El seu nebot, Ignasi Torres i Amat (Sallent, 1768), va ser el quart bibliotecari. També va ser un destacat intel·lectual il·lustrat. Tots dos van contribuir decisivament al desenvolupament de la biblioteca gràcies a la seva altíssima formació i capacitat de treball.

Com ha aconseguit mantenir-se activa des de fa 250 anys?

Ha estat gràcies a la seva funció instrumental en la formació eclesial i al compromís de successius bibliotecaris —sovint veritables intel·lectuals— que, de manera callada i metòdica, han preservat i difós la col·lecció. No ha estat un camí fàcil. Avui continua complint la seva funció acadèmica, cultural i social. És la biblioteca pública més antiga de Catalunya que encara es manté en funcionament.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Estimar-se en la fragilitat

En la darrera sessió d'un curset de preparació al matrimoni s'establí un interessant diàleg. El matrimoni animador de la sessió formulà una pregunta adreçant-se a tot el grup i assenyalant una de les parelles: «Estan preparats aquests dos joves per casar-se?». Els al·ludits canviaren de cara. Estan acabant el curset de preparació al matrimoni. Han seguit les catequesis infantils, de postcomunió i de preparació a la Confirmació. Han practicat exercicis espirituals. Han fet servei en diverses activitats de voluntariat. Però, en cert sentit, la pregunta no és forassenyada: Qui pot estar preparat per a una aventura així? Qui pot dir amb seguretat: em lliuro a tu per sempre? Continuant el diàleg, afegí la muller de l'animador: «Ben segur que heu escoltat o heu dit: jo mai t'abandonaré! Però aquest amor incondicional només és propi de Déu... i nosaltres ens atrevim a pronunciar aquestes paraules o semblants, com fent-nos resò de la seva veu. Posem la confiança en la seva força que ens acompanya per l'acció del sagrament».

El noi d'una de les parelles participants intervingué: «En aquestes trobades m'ha quedat clar que casar-se és donar-se l'un a l'altre, enterament, per sempre, oberts a la vida que l'a-

mor crea. Però jo encara em pregunto: no som massa fràgils, inconstants, els éssers humans per donar un sí com aquest?». Nova intervenció de la monitro: «Penso que el problema no resideix en aquest punt. Pel que fa a la fragilitat, només s'estimen els qui se saben fràgils i vulnerables. Què podem estimar en l'altre sinó és la seva fragilitat que l'humanitza i el fa criatura de Déu?». Veiem que la pregunta persisteix: es tenen un amor suficient que permeti un lliurament per sempre? Casar-se és comprometre's a estimar l'altre en la seva diferència, estimar-lo i perdonar-lo, i tornar a començar. Una opció total que es fa eco de l'opció de Déu per cada un de nosaltres. Una opció que es concreta, que es renova, s'alimenta... que se sustenta en l'amor que ja hi ha, en l'enamorament, però que és molt més que el simple enamorament! És, també, el pas de Déu per la vida de la parella. Els cristians hem descobert i experimentat aquest pas de Déu per la vida i per l'amor de la parella. Intuïm, almenys, la seva presència. Assumim el compromís de significar i assenyalar amb la nostra vida aquesta presència, font de vida. «I coneixem que està en nosaltres per l'Esperit que ens ha donat» (1Jn 3,24).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Una cascada que abarca toda la vida

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

Nos decía el papa Francisco en una audiencia general del mes de mayo del 2017 que cuando los Evangelios nos describen la felicidad de María Magdalena dejan ver claro que «la resurrección de Jesús no es una alegría dada con cuentagotas, sino una cascada que abarca toda la vida». Sabemos que Cristo ha resucitado, conocemos que Jesús está a nuestro lado. Dios es un Dios cercano. Jesús ha resucitado, ha muerto y ha sido glorificado. Él viene inmediatamente a nuestro encuentro. Como a María, nos llama por nuestro nombre.

La Resurrección de Jesucristo nos colma de felicidad. «La existencia cristiana no está tejida con felicidad suave, sino de olas que cubren todo». Es una cascada que abarca toda la vida.

Si María corrió al sepulcro y cuando vio al Señor no pudo más que correr de nuevo para comunicarlo a los Apóstoles. Si cuando ellos lo oyeron, no pudieron más que correr al sepulcro para comprobarlo y allí creyeron en la Resurrección. Si nosotros hemos conocido que Cristo ha resucitado, ¿qué podemos hacer? ¡Correr también! Somos testigos de la Resurrección. Juntos, corramos y proclamemos.

Que Nuestra Señora, Madre de la Alegría, nos ayude a ser testigos radiantes y alegres de la salvación que su Hijo nos ha regalado con su muerte y resurrección. Seamos signos tangibles del Amor que Dios nos tiene y de la esperanza que nos guía en nuestro vivir cotidiano con la mirada puesta en Jesús, hoy y siempre.

Lectures de la missa diària i santoral

21. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)
[Ac 2,14-22-32 / SI 15 / Mt 28,8-15]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta. Sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ Dimarts [Ac 2,36-41 / SI 32 / Jn 20,11-18]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. □ Dimecres [Ac 3,1-10 / SI 104 / Lc 24,13-35]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ Dijous [Ac 3,11-26 / SI 8 / Lc 24,35-48]. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622). Sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà). Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria-Eufràsia Pelletier, rel. fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. □ Divendres [Ac 4,1-12 / SI 117 / Jn 21,1-14]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau. Sant Anà, bisbe; santa Calixta, mr.

26. □ Dissabte [Ac 4,13-21 / SI 117 / Mc 16,9-15]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i dr. de l'Església, venerat a Lleó. Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnaiz Baron, trapenc.

27. □ † Diumenge vinent, II Diumenge de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Ac 5,12-16 / SI 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jn 20,19-31]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada, 1881 - entronitzada, 1947). Sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg., de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastre.

DIUMENGE DE PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se'n anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué.

Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra.

Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro.

Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto».

Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró.

Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte.

Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó.

Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

Al·leluia, Al·leluia, Jesucrist ha ressuscitat!

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

La vida humana no s'acaba en el que avui podem captar amb els nostres sentits corporals. Tenim més vida; tenim la vida en l'Esperit, més enllà del nostre propi cos mortal; ens ho assegura Jesucrist, que ha triomfat del dolor i de la mort, i que és el Vivent, el Ressuscitat.

Avui ho recordem i celebrem com el punt fonamental de la nostra fe, i ho fem, sacramentalment, vivència d'actualitat. No és únicament una qüestió que hem de recordar com un fet que va passar fa gaire bé 2.000 anys.

Crist es fa avui ben present entre nosaltres i ens vol transmetre tot el seu Amor; per nosaltres ha mort clavat a la creu i ha ressuscitat; ens estima i vol fer-nos participar de la seva vida i del seu missatge salvador.

Sant Pere, els altres apòstols i algunes dones (María, la mare de Jesús i Maria Magdalena) són els primers testimonis de la resurrecció del Senyor. Ells poden afirmar amb contundència que a Jesús de Natzaret, condemnat i mort en creu, Déu l'ha ressuscitat, se'ls ha manifestat vivent, i vol que ho proclamem arreu. El llibre dels Fets dels Apòstols ens diu: «hem menjat i begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts».

Si avui nosaltres creiem en Crist-Ressuscitat és per un do gratuït de Déu, però també per la mediació de diferents cristians que s'han anat succeint al llarg dels segles. Ells ens han ajudat amb el seu testimoniatge i amb la predicació de tot el que Jesús deia i feia.

Avui ens correspon a nosaltres de ser bons col·laboradors de l'Esperit Sant, escampant arreu l'Evangelí de Jesús i ajudant a tothom a viure'l. No podem estar tristos i desesperançats. Jesús és viu i està present en la nostra vida, i encara que passem per moments i situacions doloroses, sabem que ens espera un terme feliç, amb Jesús que ens estima i ens vol al seu costat.

La nostra fe, no és diferent de la dels Apòstols. Encara que no veiem físicament a Crist Ressuscitat, sí que el podem descobrir en les celebracions de la fe i en les persones que tenim al costat. Alegrem-nos i fem festa, perquè Crist ens promet la nostra resurrecció i la vida feliç per sempre, units a Ell. Al·leluia!

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Parròquia del Bon Pastor. El proper dissabte, 26 d'abril, a les 19.30 h, el cardenal Joan Josep Omella presidirà l'Eucaristia dels 90 anys de la parròquia del Bon Pastor, dels 80 anys de la benedicció del temple i dels 100 anys del barri (Passeig d'Enric Sanchis, 2).

Festa de la Divina Misericòrdia. El proper diumenge, 27 d'abril, de 14 a 17.30 h, exposició del Santíssim. A les 14 h, res del Rosari. A les 15 h, res de la «Coronilla» de la Divina Misericòrdia. A les 17.30 h, benedicció i reserva del Santíssim. Benedicció de medalles i estampes. A les 18 h, missa solemne, presidida pel cardenal Joan Josep Omella. Després de la comunió, pregarem la Consagració a la Divina Misericòrdia. Per a més informació: tel. 934 261 622. Organitza: Adoradores de la Divina Misericòrdia (Basílica de Sant Josep Oriol).

AGENDA

Dilluns de Pasqua a la Catedral. El proper dilluns, 21 d'abril, a les 11 h, Ofici a la capella del Santíssim i visita a l'altar de la Mare de Déu (Pla de la Seu, s/n).

Jubileu dels adolescents. El proper dissabte, 26 d'abril, a les 13 h, Mons.

Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà una missa amb motiu del Jubileu dels adolescents, a la basílica del Sagrat Cor de Jesús del Tibidabo (Ctra. de Vallvidrera al Tibidabo, 111).

Inscriu-te al Betel'25. El proper dissabte, 26 d'abril, se celebrarà una nova edició de Betel. Les inscripcions ja són obertes. Podeu trobar més informació i inscriure'us llegint aquest codi QR.

Associació per l'Altre Cor Cremat de Barcelona. El proper dissabte, 26 d'abril, a les 19 h, se celebrarà un nou concert del XXXI Cicle de Música per la solidaritat. Anirà a càrrec de la Capella Francesca de Barcelona. Solistes: Miriam Bedoya i Gladys Gómez. Orgue: Carmen Ruiz. Direcció: Cecília Velázquez. Interpretaran obres de *Magnificat* i *Gloria* de Vivaldi. Serà a la capella de la Presentació del Palau de Bellafila (c/ Bellafila, 4).

Festa de la Mare de Déu de Montserrat. El proper diumenge, 27 d'abril, a les 11.30 h, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà la missa amb motiu de la festa de la patrona principal de Catalunya, a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat (Av. de la Mare de Déu de Montserrat, 144).

Cicle de conferències «Cafè Teològic». El proper diumenge, 27 d'abril, a les 19.30 h, la Basílica de la Concepció de Barcelona organitza un nou cicle

de conferències titulat «Cafè Teològic», un espai de trobada i diàleg sobre els grans temes de la fe en un ambient proper i distès. L'objectiu és fomentar la reflexió i el debat sobre qüestions teològiques i ètiques d'actualitat. Aquesta segona sessió tractarà el tema «Podem batejar la intel·ligència artificial?». Anirà a càrrec del Dr. Ricard Mejía, doctor en Lògica i Filosofia de la Ciència.

Parròquia de Sant Ramon Nonat. El proper dissabte, 3 de maig, a les 12 h, Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà l'eucaristia amb motiu dels 100 anys de la posada de la primera pedra de la parròquia (Av. de Sant Ramon Nonat, 1).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

ma del mal i estudia com s'afronta la paràbola al món, a la comunitat i a la vida personal. També és una declaració d'amor, de confiança i d'esperança, ja que fins a l'últim moment tenim l'opció de canviar, de tornar a ser un bon blat.

El Via Crucis de los Evangelios

de José Luis Rubio. En aquest llibre de 124 pàgines, editat per l'Editorial Creo, l'autor ha realitzat la seva pròpia ordenació dels textos de manera que en 23 estacions queden recollits tots i cadascun dels passatges bíblics, sense ometre'n cap i incloent-hi reflexions per a la meditació i instruccions per utilitzar-los en comunitat.

LLIBRES

Dejad que crezcan juntos. El misterio del mal a la luz de la Parábola del trigo y la cizaña, de Montse de Paz Tol-drà. Aquest llibre de 268 pàgines, editat per l'Editorial San Pablo, explora a fons

aquesta paràbola per submergir-nos en el text, en les imatges i en l'espai entre línies. Després de llegir la paràbola i el seu context, afronta el proble-

Las siete palabras de Jesús y los siete dolores de María, de José María Fernández Lucio. Aquest llibre de 70 pàgines, editat per l'Editorial San Pablo, medita sobre les paraules de Crist a

la creu i els dolors de Maria. Les breus meditacions que ofereix aquesta obra ens apropen a la Passió redemptora de Crist i a la solitud de Maria que, amb els seus dolors, omple d'esperança el gènere humà.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Una familia que nace de la Pascua

¡Aleluya! ¡Cristo ha resucitado! Él vive y camina a nuestro lado, nos llama a seguirlo y nos muestra el camino de la vida. Hoy Él nos dice a cada uno de nosotros: «He resucitado y estaré junto a ti para siempre». Este es el día en que actuó el Señor, ¡alegrémonos y celebrémoslo! (cf. *Sal* 117,24)

Jesús también celebró la fiesta de Pascua. Ese día, los judíos celebraban que Dios los había liberado de la esclavitud en Egipto. La Ley judía permitía que los que acudían a Jerusalén durante esos días formasen comunidades de peregrinos. Eran como pequeñas familias que celebraban la Pascua con fe y alegría. Es por ello por lo que los evangelistas nos cuentan que Jesús quiso celebrar la Pascua con los apóstoles. Así lo dijo en la Última Cena: «¡Cuánto deseaba comer con vosotros esta cena pascual antes de mi Pasión!» (cf. *Lc* 22,15).

Cristo también quiere compartir su vida, muerte y resurrección con nosotros. La Iglesia es la fa-

milia de Jesús. Somos una familia que nace de la Pascua. Somos una comunidad unida por la fe en Cristo resucitado. Él murió y resucitó por nosotros. Él es el buen pan que da la Vida al mundo.

Durante la cena de Pascua, los judíos se revestían de peregrinos y comían juntos el cordero pascual, hierbas amargas y pan sin levadura. Este era el alimento de los nómadas. Nuestra Iglesia es también una comunidad que peregrina en la tierra. Ciertamente, somos un pueblo «nómada», un pueblo que camina hacia el encuentro definitivo con el Señor de la gloria (cf. *Spes non confundit*, 19). Dejemos que Jesús sea nuestro guía, la luz que alumbre nuestra vida. Él es un buen peregrino que camina a nuestro lado, que atiende nuestras preocupaciones y nos ayuda a retomar nuestro camino con esperanza.

Durante nuestro camino en este mundo, Cristo nos pide que seamos una familia abierta a todos. Acojamos a los olvidados, a los que no encuentran sentido a la vida, a los que viven desorientados y perdidos como «ovejas sin pastor» (*Mt* 9,36). Cristo resucitado está presente en todos ellos.

Queridos hermanos y hermanas, ¡Cristo vive! Él es la luz que brilla en las tinieblas. Pidámosle que nos ayude a ser personas resucitadas que descubran la presencia de Jesús en las pequeñas cosas de cada día. Que durante todo el tiempo pascual nos acompañe la alegría de la Resurrección. Cristo vivo y resucitado que camina a nuestro lado es la razón de ser de nuestra esperanza. Y que el Señor nos conceda ser portadores de esperanza y alegría en medio de nuestro mundo.

¡Feliz Pascua de Resurrección!

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM